

L. XXXI.

Štev. 6.
1928

 SLOVENSKI
ČEBELAR
GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

Vsebina:

Najvišja zahvala	81	Našim čebelarjem	93
Dobiček iz čebelarstva v pravi luči	82	Opazovalne postaje	93
Ali moremo čebelne bolezni preprečiti	85	Društvene vesti	95
Čebelarjem začetnikom	88	Vesti iz podružnic	95
Poročilo o občnem zboru Zveze čebelar- skih podružnic za Mariborsko oblast	91		

Prodajam čebelarški voz

z 11 obljudenimi A.-Ž. panji in pločevinasto točilo za romiče 22×27 cm.
Pojasnilo in cena po dogovoru. — J. BRADAČ, Male Leše šte. 8, pošta
Krka pri Stični.

Čebelarška podružnica na Bledu

stiskalnico za vosek,

ima ugodno na prodaj

kot je naslikana v 26. letniku št. 10. »Slovenskega Čebelarja«. Stiskalnica
je pripravna posebno za večji obrat.

VOŠČINE

za prekuhavanje voska

sprejema

**Blagovni oddelek Čebelar-
skega društva v Ljubljani**

Semeniška ulica 2/I., poleg stolne
cerkve.

Blagovni oddelek Čebelarškega društva v Ljubljani

poleg stolne cerkve

sprejema

vosek v zameno za satnice

proti malenkostnemu doplačilu za delo.

Kupuje tudi vosek in ga plačuje po najvišjih cenah.

Dalje sprejema voščine za prekuhavanje v vosek.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je nastavljeni na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarske potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Iugoslov. knjigarna.

V Ljubljani, dne 1. junija 1928. / Številka 6.
Letnik XXXI.

Najvišja zahvala.

Na vdanostno brzojavko, ki jo je odposlal kralju Aleksandru I. občni zbor osrednjega društva, je društvo sprejelo naslednjo zahvalo:

Beograd, 20. februarja 1928.

Njegovo Veličanstvo Kralj je z zadovoljstvom sprejel izjavo vdanosti, ki ste jo poslali ob priliki rednega letnega zbora Čebelarskega društva za Slovenijo, in je blagovolil odrediti, da se sporoči Njegova srčna zahvala.

Minister dvora.

Podpredsedniku Čebelarskega društva za Slovenijo

gospodu Adolfu Arku v Ljubljani.

Dobiček iz čebelarstva v pravi luči.

Henrik Peternel v Lembergu

»Resnica nad vse, nad vse na svetu.«

Župnik dr. J. Dzierzon.

Namen tega spisa je opozoriti čebelarje, da se tudi v čebelarstvu vsaka neresnica, in naj bo tudi ne vede izražena, maščuje nad stroko samo, seveda najbolj nad onim,

ki jo je izustil. Nič ni med čebelarji bolj običajnega, nego da se ta ali oni, zlasti ko je dobre volje, bodisi ker mu čebele hitro napredujejo in dobro donašajo, bodisi ker je baš prodal večjo množino pridelanega medu, pohvali z dobičkanosnostjo čebelarstva. Seveda pretirava pogostokrat tudi vsoto, ki jo je v resnici dobil za med. Da je vsak človek samoljuben, vemo, da skoraj sledernemu dobro de, če ga ljudje občudujejo kot pravega mojstra čebelarstva, tudi to razumemo. A poudariti treba, da običajno bahanje o dobičkanosnosti čebelarstva ne škoduje le bahaču, ampak tudi ostalim, in tega ne moremo mirno prenašati.

Razume se samo ob sebi, da je pretiravanje dohodkov iz čebelarstva obsodbe vredno kakor vsaka neresnica, proti kateri govori že čut poštenosti. A nehati bi moralo tudi ono nepremišljeno bahanje čebelarjev, ki povedo sicer po resnici višino dohodkov, a zamolčijo ogromne stroške obrata. Ni zameriti nečebelarjem, ki nimajo pojma o obratu, da štejejo pridelek medu za čist dobiček, in tako je že večkrat prišlo nepremišljeno bahanje kakega čebelarja do ušes davčne oblasti, ki ni razumela šale. Potrt in ponižan je moral prej ponosen čebelar dopovedovati davčni oblasti, da stroški čebelarskega obrata skoraj presegajo dohodke, uspel pa je le redkokdaj. Čemu tako ponižanje! Govorimo resnico, ako se nam zdi potrebno, da priznamo dohodke iz čebelarstva, pa le resnico, ki smo jo ugotovili na podlagi večletnih natančnih računov, ker nam šele ti kažejo, kako malo čistega dobička smo imeli.

Ker ne ve vsak čebelar, kako se izračuna čisti dobiček, podam navodilo, kako si more vsak količkaj računanja zmožen čebelar sestaviti letni račun. Da bo navodilo dovolj jasno, vzamem za primer čebelarstvo z 24 A.-Ž. panji.

Pred vsem mora čebelar vedeti, koliko stroškov ima s čebelarstvom. Stroški so redni, ki se vlečejo iz leta v leto in se ne umaknejo nikdar iz računa, in izredni, ki se pojavljajo le od časa do časa.

Redni stroški čebelarstva so najprej obresti one glavnice, ki jo je čebelar porabil za ureditev čebelarstva. Ta strošek spada na prvo mesto v računu. Kdor si ni zapisoval, koliko je potrošil za ureditev, si naknadno lahko izračuna višino glavnice. Pri 24 A.-Ž. panjih bi izračunali glavnico takole: 24 panjev po 350 Din komad znese 8400 Din. Nabava čebel in satnic za 24 panjev znaša približno 5000 Din. Nabava najnujnejšega orodja s trcalnico stane približno 1600 Din. Navaden čebelnjak za 24 panjev stane približno 2000 Din. V čebelarstvu z 24 A.-Ž. panji je torej naložena glavnica do 17.000 Din. 6% obresti te glavnice znašajo letno 1020 Din. Te mora čebelar vstaviti vsako leto med redne stroške, in sicer kar na prvem mestu.

A to še ni vse! Če bi čebelar naložil 17.000 Din v hranilnico, bi dobival letno 1020 Din obresti, glavnica bi pa ostala nezmanjšana. Pri čebelarstvu je drugače! Panji, orodje in čebelnjak se obrabljajo; v 15 letih je vse to treba nadomestiti. Glavnica se pa ne sme izgubiti, ampak v 15 letih se mora toliko nabrati, da bo mogoče nabaviti nove čebelarske potrebščine namesto obrabljenih. Čebele se same nadomeščajo naravnim putem in prenavljajo satje, tega ne vpoštevamo pri obrabi, pač pa moramo vsako leto računati vsaj 7% od vsote 12.000 Din, ki je naložena v rečeh, ki se izrabijo, to je v panjih, orodju in čebel-

njaku. Za obrabo teh predmetov torej računamo 7% nabavne cene, tukaj 12.000 Din, kar znaša na leto 840 Din. Teh 840 Din vstavimo v račun vsako leto na drugo mesto kot letni potrošek.

Prostor, kjer stoji čebelnjak, je običajno dragocen košček domačega vrta. Pridelali bi lahko tam razno zelenjad ali povrtnino. Ker ni ravno užitka od tega vrta, je treba tudi to izgubo vpoštevati med rednimi stroški, tudi ako ne plačujemo lastniku zemljišča odškodnine za prostor. Cenitev tega prostora z letnimi 120 Din je jako nizka, in bi bila najemščina z všteto škodo, ki se dela okoli čebelnjaka v resnici večja. Ta strošek pride v račun kot tretja postavka.

Za obrat je treba ene sobe, kjer hrani čebelar orodje, trcalnico, med itd. Ako bi hotel imeti vse v čebelnjaku, bi tak čebelnjak stal neprimerno več nego navaden. Ceneje je imeti sobo za čebelarska dela, ker jo imamo obenem za shrambo. Najemnina za tako sobo znaša poprečno 500 Din na leto. To vsoto bi gospodar gotovo dobil, ako bi jo dal v najem. Teh 500 Din za najemnino izkažemo v letnem računu med stroški na četrtem mestu. Ker rabimo

tako sobo ves čas obratovanja, spada najemščina med redne stroške čebelarstva.

Med redne stroške spada tudi članarina Slov. čeb. društva, ki znaša letno 40 Din. Koliko pritožb se sliši, da je članarina visoka! Kdor ne verjame, da je to majhen reden strošek, naj jo primerja z rednimi stroški čebelarstva z 24 panji, ki znašajo 2480 Din na leto, torej 2480 Din trpi čebelar molče vsako leto, radi 40 Din pa tarna.

Vse navedene stroške vstavimo v račun kar s 1. januarjem vsakega leta. Nato pridejo izredni letni stroški in dohodki po dnevih in mesecih lepo urejeni do konca leta. Kdor hoče imeti pravi pregled o svojem čebelarstvu, mora vstaviti v račun vse stroške in dohodke, ki jih je imel. Med dohodke spada izkupilo za med, roje, vosk. Med po točenju takoj iztehtamo in izračunamo njegovo vrednost po ceni na debelo, nikakor pa ne po cenah na drobno, ker se neverjetno veliko medu raztehta pri nadrobni prodaji.

Da bo sestava letnega računa čebelarstva vsakemu še bolj olajšana, naj navedem kot zgled račun obrata z 24 A.-Ž. panji v letih 1926. in 1927.

A. Letni račun obrata z 24 A.-Ž. panji v dinarjih za leto 1926.

Dan	Predmet	Stroški	Dohodki
1. januarja	6% obresti obratne glavnice 17.000 Din	1.020	—
1. januarja	7% za obrabo inventarja v vrednosti 12.000 Din	840	—
1. januarja	Letna najemščina prostora za čebelnjak	120	—
1. januarja	Letna najemščina za eno sobo za obrat	500	—
1. januarja	Članarina »Slov. čeb. društva«	40	—
15. junija	Sladkor za krmljenje za silo 25 kg à 17 Din	425	—
15. julija	Sladkor za krmljenje za silo 25 kg à 17 Din	425	—
7. avgusta	Pomoč pri nakladanju panjev za v pašo	40	—
7. avgusta	Voznina do postaje 50 Din, železnica 200 Din, voznina od končne postaje do pasišča 50 Din	300	—
7. avgusta	Moja trikratna pot v pasišče in prehrana	200	—
27. avgusta	Vrednost pridelanih 160 kg ajdovega medu po 15 Din kg	—	2.400
27. avgusta	Moja in pomočnikova pot in prehrana ter nagrade	350	—
28. avgusta	Voznina od natočenega medu	110	—
15. sept.	Stroški za prevoz čebel iz paše	300	—
15. sept.	Vožnja in prehrana pomočnikova ter moja	150	—
15. sept.	Stroški za pasišče, skladnice i. t. d.	300	—
	Skupno	5.120	2.400

Skupni stroški . . . . . 5.120 Din

Skupni dohodki . . . . . 2.400 Din

Čista izguba . . . . . 2.720 Din

Kdo izmed čebelarjev, ako pogleda ta račun, ne bo priznal, da je bilo malo čebelarjev v l. 1926. tako srečnih, da bi bili pridelali 160 kg medu, da bi bili tekom leta pokrmili le 50 kg medu in da bi si

bile čebele nabrale zadostno zimsko zalogo. In vendar tudi ta račun izkazuje pravo izgubo celih 2720 Din. Kakšen je šele račun čebelarjenja tam, kjer je bilo še slabše!

B. Letni račun obrata z 24 A.-ž. panji v dinarjih za leto 1927.

Dan	Predmet	Stroški	Dohodki
1. januarja	6% obresti obratne glavnice v znesku 17.000 Din	1.020	—
1. januarja	7% za obrabo predmetov glavnice 12.000 Din	840	—
1. januarja	Letna najemščina prostora za čebelnjakom	120	—
1. januarja	Letna najemščina za eno sobo, za obrat	500	—
1. januarja	Članarina »Slov. čeb. društva«	40	—
1. marca	Za knjigo »Naš panj«	40	—
15. julija	Vrednost pridelanih 240 kg cvetličnega medu po 20 Din kg	—	2.800
3. avgusta	Pomočniku za pomoč pri trcanju in pripravljanju panjev za za prevoz v pašo	280	—
4. avgusta	Voznja čebel v ajdovo pašo: 50 Din do pasišča 200 Din do končne postaje, 50 Din do pasišča	300	—
24. avgusta	Moje poti v pasišče in prehrana na poti	200	—
25. avgusta	Vrednost na pasišču natočenih 180 kg medu po 15 Din kg	—	2.700
25. avgusta	Točenje medu, moja in pomočnikova pot in prehrana, ter nagrade	350	—
26. avgusta	Voznina za iztočen med	150	—
10. septem.	Prevoz čebel s pasišča, voznja čebel kakor zgoraj	300	—
10. septem.	Moja in pomočnikova pot in prehrana	150	—
10. septem.	Stroški za pasišče, postavljenjje skladnice itd.	300	—
	Skupno	4.590	7.500

Letni stroški . . . . . 4.590 Din

Letni dohodki . . . . . 7.500 Din

Čisti dobiček . . . . . 2.910 Din

Tudi ta račun predstavlja več nego srednje dober uspeh. Ni mnogo čebelarjev, ki so natočili leta 1927. povprečno 17½ kg medu na panj, kakor kaže ta račun, in vendar znaša čisti dobiček le 2910 Din. Dasi sta oba računa ugodna, je dobiček iz l. 1927. v znesku 2910 Din le za 190 Din večji nego je bila izguba v l. 1926., ki znaša 2720 Din. Popolnoma se torej strinja z dejstvom, ako izjavi čebelar, da je letošnja letina le v krajih z najboljšo pašo pokrila lansko izgubo.

Opomniti je še treba, da ni v obeh računih nobene postavke za čebelarjev trud, ki bi ga moral vstaviti med stroške vsakoletnega računa.

Po teh pojasnilih, ki temeljijo na dejstvih, razvidi vsak čebelar, da je treba,

preden govorimo o uspehih v čebelarstvu, napraviti račun, in potem šele povedati resnico, ki je čisto drugačna, nego običajno sodimo.

Ni bil pa moj namen s tem spisom oplahiti začetnike, saj niso samo izračunane vsote plačilo za čebelarjev trud, so še druge dobrine, ki jih običajno izpregledamo, a odtehtajo zelo denarni dobiček.

Čebelarška veselica

ljubljske podružnice bo

v nedeljo, 3. junija

na vrtu hotela Tivoli

Odbor vabi na veselico vse čebelarje in njihove prijatelje

Ali moremo čebelne bolezni preprečiti.

P. Angelus.

Ni moj namen popisati čebelne bolezni in nasvetovati razna zdravila zoper nje. Ker je znano, da v dobro opremljenih panjih, ob zdravi hrani in pravilnem, umnem negovanju ostanejo zdrave in so večjidel le čebelarji sami krivi, ako jim obole, hočem le nekoliko popisati, kaj splošno priporočajo umni čebelarji, da njih bolezni preprečimo.

Tudi v čebelarstvu velja pregovor: Boizen je laže preprečiti, nego ozdraviti. Čebelne bolezni, n. pr. gnilobo, je ozdraviti težko, skoraj nemogoče. Grižo ozdravijo temeljito le lepo vreme, rajanje čebel na solncu, dobra hrana in paša. Ali težko bo mogel čebelar pomagati grizavim družinam, ako vreme nagaja in ako spomladi dolgo ne morejo iz panjev. Laže se čebelarju posreči, da bolezni prepreči. Za razne bolezni priporočajo razna in tudi precej draga zdravila, ki jih čez mero hvalijo, ali navadno pomagajo — ako gredo v denar — bolj prodajalcem nego čebelam. Zato se vrnimo nazaj k naravi, ki je najboljša učiteljica. Sloveči nemški čebelar Ehrenfels pričinja teoretični del svoje čebelarske knjige »Die Bienenzucht« z besedami: »Čebelna družina — on misli na vse tri vrste prebivalcev panja: na matico, čebelo in trota — je iz proste narave za človeško gospodarstvo vzgojena domača žival iz kraljestva žuželk. Pri udomačenju je izmed vseh drugih živali v splošnem najmanj občutila kako izpremembo, nobene pa na svojem prvotnem telesnem organizmu... Ako jih prestavimo iz gozda v odžagani drevesni kladi v še tako majhen vrt, se njih narava nič ne izpremeni, k večjemu da niso več tako hude in se človeka privadijo. Zato je potrebno, da dobro poznamo življenje in delovanje take čebelne družine v divjem stanu.«

Frančišek Tobisch (Jung - Klaus) kliče: »Nazaj k naravi! To mora biti načelo pravega ljudskega čebelarstva.« Splošno vsi strokovni čebelarji uče, naj ne ukrenemo pri čebelarskem delu ničesar, kar bi bilo proti čebelni naravi, proti njenemu instinktu in njenim nagonom. Zato hodimo radi v šolo narave in naj nas čebele same uče, kako jih moramo oskrbovati, da bodo ostale zdrave.

Poglejmo torej v naravo!

Kje se divje čebele najrajši naselijo? V gozdu, v žlamboru kakega drevesa, in sicer, ako je več družin v gozdu, so ene od druge precej oddaljene. Ameriški način postavljanja panjev je torej bolj primeren in v skladu z naravo, nego pa naš. Mi imamo panje v čebelnjaku, panj na panju, Američani pa postavljajo vsak panj zase, in sicer drugega od drugega vsaj nekoliko oddaljeno. Ker pa pri nas niso ameriške razmere, ker nimamo toliko sveta ne denarja kot Američani, je za nas bolj praktično in ceneje, ako jih imamo v čebelnjaku. Ali paziti moramo vsaj na to, da je čebelnjak pravilno napravljen. V naravi imajo svoje bivališče pogostokrat prav visoko v drevesu, v tropičnih krajih, kjer rastejo zelo visoka drevesa, so naseljene 10 do 20 m visoko ali pa še više. Pri nas pa imamo čebelnjake, v katerih je najnižja vrsta panjev včasih komaj 10 do 20 cm od tal. To gotovo ni naravno in zdravo za čebele. Seveda mi hočemo svoje delo v čebelnjaku zložno in z lahkoto opravljati in najvišjo vrsto panjev brez lestve dosežati. Zato so naši čebelnjaki tako napravljeni, da je najnižja vrsta panjev kakih 50 do 100 cm od tal. To pa ima lahko slabe posledice, ako jih ne preprečimo. Čebele visoko gori v žlamboru prav nič ne čutijo vlage, ki puhti iz zemlje in tudi ne mraza, ki prihaja iz zmrzlih tal. To pa ne moremo trditi o panjih, ki so prav blizu tal. Potrebno je torej, da pa-

njev ne postavljamo nizko. Če jih pa ne moremo ali nam ne kaže, da bi jih dosti više postavljali nego kakih 50 cm od tal, je potrebno, da napravimo dvojno podlago, spodnji prostor dobro zapažimo in tla z deskami pokrijemo. Nikdar bi ne smel biti čebelnjak postavljen na mokrotna, močvirna tla. Spredaj mora imeti tudi precej napušča in streha mora imeti žleb.

Naš sotrudnik Fr. D. Jug z Brezj.

Čebele visoko gori v drevesnem duplu so precej dobro zavarovane proti vetrovom, saj jih varujejo košate veje. Pri nas pa je marsikateri čebelnjak izpostavljen vsem vetrovom in prepihu. Ako ne morem drugače zabraniti, da bi ostra burja ne pihala naravnost v žrela, pa napravimo nekoliko proč od čebelnjaka mejo ali plot. Glavna reč pri čebelarstvu pa sta red in snaga. Le učimo se od čebele! Kako snažna je ta živalca. Kako lep red je v čebelnem kraljestvu! Snaga je tam, kjer ni nesnage, in red tam, kjer je vse na svojem mestu in o pravem času storjeno. Le poglejmo v celice, ki so pripravljene, da jih zaleže matica. Prepričali se bomo, da so jih čebelice vse lepo posnažile, da so vse gladke in svetle. Preden matica jajčece znese, vtakne glavo v celico, da se prepriča, je li vse v redu in dosti snažno. Kako čisto in lepo je satje! Koliko truda in žrtev stane čebele, da plesnive ali nečiste sate lepo očistijo? Že takoj pri

prvem spomladanskem izletu se čebele lotijo dela, da takoj osnažijo dno panja nesnage. Odnášajo mrtvice, in sicer daleč proč od panja. Zato umen čebelar poskrbi, da imajo čebele neoviran izlet. Pomaga jim pa pri delu tudi sam s tem, da postrga dno panja ali pa potegne ven lepenko, ki jo je jeseni na dno panja položil. Koliko dela s tem čebelam prihrani!

Snaga je zelo poceni in vendar je ni najti pri vsakem čebelarju. Često nima snažnih rok, kadar se loti dela v čebelnjaku. Bog ve, kaj vse je prej prijemal, potem se pa loti dela, za kar treba največje snažnosti, n. pr. pregleduje sate, prestavlja, išče matico, dodaja matičnike i. dr. Z umazanimi in potnimi rokami draži čebele, da ga pošteno opikajo, lahko pa z rokami zanese kužno bolezen mednje. Moder čebelar si pred vsakim takim delom umije roke s toplo vodo in z milom. Kakšno je včasih čebelarejvo orodje! Vse zarjavelo, umazano. Morebiti je prej z nožem rezal sir, maslo, slanino, potem pa čisti z njim panj, snaži satnike, obrezuje satnice. Pred 20 leti mi je tožil star, častitljiv čebelar: »Moj sosed ima usmrajene čebele. Bojim se, da bodo kmalu tudi moje okužene.« Vprašam ga, zakaj so se mu usmradile. Odgovor je bil: »Kako bi se pa ne, ko je tak zanikrnež in umazanec. Za snago ne skrbi nič. Mož ima majhno trgovino in z nožem, s katerim je prej rezal sir, reže tudi medene sate in jih poklada čebelam.« Torej čebelno orodje rabimo le za čebelarstvo in naj bo vedno lepo snažno in čisto.

Paziti moramo, da čebele pitamo le s pristnim medom. Ako ga sami nimamo, ga kupujemo le pri vestnem in snažnem čebelarju. Na trgu kupovati med iz tujih krajev ni varno, ker lahko z njim zanesemo gnilobo v čebelnjak. Ne puščajmo pred njim kupov mrtvih čebel in trotov, da tam gnijejo in razširjajo strupen smrad, ki čebelam gotovo zelo škoduje. Smrad jim je zopr in kupi mrtvic pred čebelnjakom so jim to, kar bi bil kup gnoja pod oknom hiše. Rekel boš: Ta pa ne drži. Čebelam smrad ne more toliko škoditi in jim ni zo-

prn, ker bi sicer ne letale tako rade tja, kjer je gnoj in se gnojnica cedi. Na to odgovarjam: Ali bi ti rekel, da kmetu ni do snage, ker kida gnoj, ga trosi po njivah, vozi gnojnico na travnik in jo tamkaj poliva, da se pri tem ž njo sam umaže tako, da se od daleč čuti, kako delo je opravljaj? Ali boš ti dimnikarju očital, kako je zanikaren in nesnažen, ko je baš prilezel iz visokega dimnika? Glej, to ni mržnja do snage. Ta nesnaga je opravičena, ker je združena z izvrševanjem poklica. Tako tudi čebelica rada obiskuje gnojne kupe in gnojnice, ali ne za to, ker ji smrad ni zoprn, marveč za to, ker potrebuje pri pripravljanju hrane za mladice raznih soli, ki jih lahko dobi na takih nesnažnih krajih.

V naravi je pridno na delu sanitetna policija — zdravstvena straža. To so razne ptice in žuželke, ki hitro in skoraj sproti spravljajo v kraj vse, kar je gnilega in zdravju škodljivega. Ako pa ti, dragi čebelar, na vso moč preganjaš vsako siničico ali pastiričico, ako se le prikaže pri tvojem čebelnjaku, ali celo te koristne ptice pobijaš, si s tem sam sebi škoduješ. Pusti v miru te ptičice, ki opravljajo tako koristno in potrebno delo, kakršnega bi ti nikoli ne zmožel.

Divje čebele v žlamboru malo čutijo izpremembo temperature. Od vseh strani so dobro zavarovane v okroglem in debelem deblu in ako je žrelo preveliko, ga kmalu zožijo z zadelavino. To je za čebelarja nauk, naj pazi na toploto v panju. Čebele toploto zelo ljubijo in se le v njej dobro počutijo. Sredi gnezda dosega toplota 35° C. in baš ta toplota jim najbolj ugaja. Kako nevarno je torej, ako se čebelar na to ne ozira in ima stare, razbite panje, ki imajo mnogo širokih špranj, ako čebel dobro ne zazimi in zapaži, ako skozi žrela brije ostra burja in so na prepihu, ako vedno iztika po panju, ga odpira, gnezdo razdira. Kako lahko se prehladi zalega in se pojavijo potem hude bolezni v panju.

Leta 1917. je na Krimu hoja dobro medila. Od vseh strani so navozili čebelarji

na stotine panjev čebel na pašo. Kar se začuje glas: Nekdo je pripeljal bolne čebele. Gniloba je tukaj! Lahko si mislite, kakšen strah je prevzel čebelarje. Sestavila se je kar na mestu komisija iz nekoliko izvedencev in je začela pregledovati panje tistega mladega čebelarja. Res so našli na nekoliko satih črno, gnilo zalego. Na srečo so dognali, da to ni bila prava kuga ali gniloba in da je zalega pomrla zaradi prehlajenja. Zaradi večje varnosti so pobrali sate s tako zalego iz panjev in jih sežgali. Zakrivil je bolezen neprevidni čebelar sam, ker je bil preveč radoveden in je v mrzlem vremenu jemal sate iz panja in jih pregledaval. Nauk iz tega dogodka naj si vsak sam napravi.

Priporočal bi čebelarjem tudi, da skrbje za lep red v čebelnjaku in v panjih. Ni vsakemu mogoče, da bi imel velik in krasen čebelnjak, ali red in snaga sta lahko tudi v najpreprostejšem čebelnjaku. Čebela sama uči čebelarja ljubezni in skrbi za red. Kako je v panju vse lepo urejeno, vse v pravem času storjeno! Sicer ne smem tajiti, da bi v splošnem ne bilo pri naših čebelarjih reda ne samo pri čebelah, temveč tudi pri gospodarstvu sploh. Ako naletim kje na deželi na lepo obdelano polje, okusno urejen vrt, snažne vrtnestezice, vse lepo opleto, v gospodarskih poslopih pa vsako reč na svojem mestu, žive meje lično obstrižene, na vrtu in po grivah lepo sadno drevje, v hiši red in snaga, pa zagledam na prijaznem solnčnem kraju še lep čebelnjak, mi je naenkrat vse jasno. Veselim se, ker sem našel prijatelja narave in pravega čebelarja. Ako pogledam v čebelnjak, ne bom razočaran. Tam ne bom našel pajčevin, ne druge nesnage. Satovje je dobro shranjeno in zavarovano pred večšami. Vse orodje, ki ga rabi pri delu, je skrbno osnaženo in na svojem mestu. Panji so pravilno izdelani, sati ravni in čisti. Tak čebelar tudi dobro pozna svoje panje in vrednost matic. Ker si vse važne zadeve in dogodke sproti zapisuje, ima ves svoj čebelarski obrat pred

očmi. Potem lahko presoja tudi samega sebe in svoje delo, popravlja napake in ve kaj mu je storiti, da izboljša svoje čebelarstvo.

Kjer vladata pri čebelarstvu red in snaga, gre vse delo hitreje in boljše od rok in gotovo se s tem prepreči tudi marsikatera čebelna bolezen.

Čebelarjem začetnikom.¹

Fr. D. Jug — Brezje.

Eden uglednih čebelarjev mi je dal tale svet: Vsakemu čebelarju začetniku priporočajte najprej k r a n j i č a, da se življenju čebel malo privadi in da dobi veselje in ljubezen do njih, ker bi mu bili za prvo izkušnjo A.-Ž. panji predragi. Ta svet sem sprejel prav s hvaležnostjo. Naj dodenem k temu še nekaj svojih misli. Vsak čebelar, bodisi začetnik, ki že ima nekoliko kranjičev, ali pa že čebelari več let s kranjiči, pa si želi preurediti svoje čebelarstvo na premično delo, naj se najprej organizira pri Čebelarskem društvu ter marljivo proučuje strokovne čebelarske članke. Naroči naj si knjigo o panju, v katerem misli čebelariti, in naj jo pridno študira, kajti prva podlaga je teorija, nato naj šele prične s prakso.

Baš to je krivo, da se nekateri čebelarji s kranjiči poprimejo A.-Ž. panja, a ker nimajo z njim znanja, ne morejo v njem uspešno čebelariti. Tedaj obupajo in pripisujejo panju vse vrste hibe, ker ga ne morejo v prvem letu z enim rojem iz kranjiča obljuditi ter ne natočiti iz njega pol stota medu. Zato naj se čebelarjem začetnikom ne smilijo tiste pare, ki jih je treba potrošiti za čebelarski pouk, saj se mu bodo v praksi hitro izplačale, kajti kdor je teoretično podkovan, ne bo v praksi nikoli izvajal kaj takega, kar bi ga zavedlo na napačen pot.

Nekemu gorenjskemu čebelarju se je A.-Ž. panj tudi najbrže zdel prevelik, zato je pogodil nekaj novega: znižal je satnik.

Nove panje je dal narediti popolnoma po A.-Ž. panju, samo da so nižji in ožji. Satniki merijo 41×17 cm. Panj ima osem satnikov v plodišču in v medišču tudi toliko. Satniki so vsi enaki ter stojijo v panju podolžno na železnih polčkah kakor v A.-Ž. panju. Panj ima matično rešetko ter zadi dve žični okenci in vratca, spredaj pa brado in žrelo v plodišče in medišče. Vnana panjeva oblika je lična ter meri $62 \times 48 \times 35$ cm.

Izumitelj te »novosti« je najprej naredil več takih panjev sam zase. Ugajajo mu, ker so praktični za opravljanje. Obljudi jih lahko z vsakim rojem iz kranjiča. Zaradi najboljšega priporočila so se jih poprijeli še drugi čebelarji kranjičarji. Kolikor je meni znano, so v obratu že pri desetih čebelarjih in sicer v nekem kraju v tržiški okolici ter v Lešah, Peračici, Črničevu pri Mošnjah, Dobravi in Kamni gorici. V obratu jih je do 200, imenujejo jih kratkomalo nove gorenjske A.-Ž. panje.

Izumitelj tega novega gorenjskega panja pa ni do sedaj dal še nobene javne izjave o tem panju, zato ga v tem članku z imenom ne imenujem, le opozoriti hočem njega in vse tiste čebelarje, ki ravnajo po njem, da niso na pravem potu. Vedeti namreč bi morali, da se panj s tako nizkim podolžnim satnikom, kot je ta, v sedanjem času menda na vsem svetu nikjer ne uporablja. Kajti kakšno višino mora imeti satnik, da se more čebelna družina na njem normalno razvijati, je že davno svetovno dognana stvar.

Že v prejšnjem stoletju so čebelarski strokovnjaki svetovnega slovesa kakor je

¹ Ta spis velja še posebej nekaterim čebelarjem na Gorenjskem.

Dzierzon, Gerstung, Dadant in drugi, leta in leta opazovali in preizkušali, kakšna bi bila prava mera satniku, ki bi se najbolj prilegala zahtevam čebelnega plodišča. Ameriški strokovnjak Dadant je trdil, da je normalna mera naravnega čebelnega sata 29×43 cm, Gerstung pa 26×41 cm. Šlo je samo za nekoliko centimetrov razlike, a v teku več desetletij so se večinoma vsi svetovni strokov-

njaki na podlagi opazovanj približali Gerstungovi meri. Od tedaj imamo določeno mero čebelnega satnika ter bi bilo vsako novo preizkušanje le potrata časa, kajti čebele ne izpreminjajo od narave jim danih zakonov.

Kolikor je v sedanjem času svetovno znanih podolžnih panjev, ima najnižji satnik ameriški Langstrothov panj, in sicer

Samostanski čebelnjak na Brezjah, ki ga opravlja g. Fr. D. Jug.

21×42 cm notranje mere. Naš A.-Ž. panj je tudi podolžen panj. Mero satniku si je pa g. Žnideršič privzel od Gerstunga, t. j. 24×39 notranje ali 26×41 cm zunanje mere. Poleg podolžnih panjev je še dandanes v obratu več vrst pokončnih panjev (zlasti v Avstriji, Nemčiji in drugih severnih deželah).

Pokončni ali paviljonski panji imajo satnike, ki so podobni našim podolžnim, samo da so pokonci postavljeni, v podolžnih pa počez (prečno delo ali topla stanba). O teh inozemskih panjih ne morem v tem članku razpravljati, ker bi bilo za to treba več dolgih spisov. Zato se vrnem nazaj k našemu novemu gorenjskemu panju.

Naš izumitelj si je osvojil za svoj panj sestav A.-Ž. panja, satnik je pa umeril po kranjiču. Za čebelarja je to kaj ugodno: panj opravlja zadi, lahko ga zлага v sklad, laže pregleduje in krmi, tudi vnanja oblika je lična in prikladna in vse dobre lastnosti ima. A vprašanje je, ali čebelar izumiteljeva tehnika ugaja, ali nizki dolgi satnik ustreza čebelni naravni tehniki. S tem je treba najprej naše čebelarje začetnike seznaniti. Ker se pa nekateri na to nočejo ozirati ter jih ni mogoče prepričati na centimetre, zato jim hočem na podlagi prakse dokazati, kako si čebele same po naravnem potu urejajo plodišče. Čebelar se pa mora ravnati po njih, ako hoče uspešno čebelariti.

Pomislimo na roj. Vzemimo za poizkušnjo dobro izdelan četverokoten lesen zabo, ki meri na vse strani po 40 cm. Spodaj mu naredimo žrelo in brado ter vsadimo vanj precej močen roj. Dasi ni prirejen po meri za pravi čebelni panj, je vendar toliko velik, da si čebelna družina v njem svobodno uredi bivališče. Tedaj čebele takoj zastavijo na strop več satičev natančno 35 mm vsaksebi. V prve celice, ki so prav blizu stropa, odlože med in obnožino, kakih 10 centimetrov niže pa zastavi matica na enem satu prva jajčeca. Tedaj se nadaljuje pri satih dvojno delo: matica stavi na njih vedno večje kroge zalege, mlade čebele pa jih podaljšujejo od stropa nepretrgoma vsaj tri tedne, izdelajo satje do tal zaboja, ki meri 40 cm. Ako bi ga pa izmerili že pri stropu, bi se prepričali, da ni širje nego 25 do 30 cm.

Ako si to reč malo bolj natančno ogledujemo, se prepričamo, da hočejo čebele imeti na vsakem satu med in obnožino zgoraj, spodaj pa zalego. Čebele hočejo imeti svoj prostor za odlaganje hrane, matica pa zopet svojega za zalego. Zato nadaljujejo čebele satje najhitreje tam, kjer se nahaja matica, ta pa zaleže v satju le toliko velike kroge zalege, kolikor so jih čebele zmožne negovati. Vendar pozna tudi pri tem poslu neko normalno mero. Ako ji ni prostor oviran in je v panju vsega v izobilju, zaleže 20 do 25 cm velike kroge, čez pa ne gre. Na širjavo pa zalega zopet le do določene razdalje, to je približno toliko satov, kolikor znaša višina kroga zalege v sredini gnezda, to je 20 do 25 cm. To znaša 6 do 7 satov. Matica zalega vedno v obliki krogle, zato imenujemo njeno delo gnezdo.

V Bubenčih pri Pragi² se je pred 30 leti usedel precej velik roj na lesen strop staje za vozove. Ostal je ondi tri leta in je vsako leto redno rojil ter dajal po dva, eno leto pa storil tri roje. Ta čebelna družina je vzbujala med čebelarji po vsej okolici veliko pozornost, posebno še zato, ker so

bile čebele na prostem stropu. Prišlo ga je gledat več čebelarških strokovnjakov, med njimi tudi Gerstung. Ta je izmeril njeno satje in se je prepričal, da meri natančno 25 × 40 cm. Tedaj je bil še bolj uverjen, da je mera njegovega panja, katero mu je bil že pred leti določil — prava.

Zakaj torej delajo čebele v kranjiču ozke podolžne ali poprečne sate? Zato ker jim je tak prostor odmerjen in si drugače pomagati ne morejo. Ali toraj kranjič ustreza naravnemu in normalnemu čebelnemu razvoju? Ustreza obojemu, a ne popolnoma!

Vzemimo še roj v našem podolžnem A.-Ž. panju. Ako vsadimo močen roj v A.-Ž. panj na osnove (trakove satnic) v času dobre paše, se čebele tudi v tem panju hitro poprimejo dela. Tiste sate, na katerih se je ustalila matica, navadno čebele najhitreje izdelujejo. Ako se paša ne pretrga, izdelajo nekaj satov že v 10 dneh do spodnjih satnikovih letvic. Novi sati merijo tedaj na višino v sredini satnika do 24 cm, na končnih voglih od zgoraj pa še komaj 10 centimetrov, a je to že vse z medom in obnožino zalito. Čebele se podvzajajo daljšati satje le tam, kjer zalega matica, to je na premeru 20 cm, zato izdelujejo iz početka nove sate v obliki polkroga. Ako paša traja dalje in je v panju še dosti rojevih čebel, so vsi sati v plodišču A.-Ž. panja v enem mesecu do tal izdelani.

A žal, da smo pri nas malokdaj tako srečni, da bi paša trajala toliko časa brez presledka, da bi roj v A.-Ž. panju že prvo leto izdelal vse satje. Kakor hitro se v naravi paša pretrga, matica ne stavi več tako obilno zalege in čebele prenehajo graditi satje. Zaradi tega ostane v panju nedodelano satje. Ako je še jesenska paša slaba, ostane tudi čez zimo tako; tedaj pa čebele spomladi vso praznino izpolnijo s trotovino. Baš to naše čebelarje začetnike plaši, da je A.-Ž. panj za nekatere kraje prevelik itd. A ta očitek je neopravičen. Panj ni prevelik, krivda je drugje. Ali je bil roj pre slab ali pa vreme neugodno,

² Glej »Slov. čebelar« iz l. 1899.

paša pa slaba. Proti temu zlu imamo pa zanesljiv pripomoček v satnicah.

V modernem čebelarstvu v sedanjem času že povsod uporabljajo satnice, tudi v Ameriki, dasi so tam boljše pašne razmere nego pri nas. Amerškemu velečebelarju, ki čebelari z več sto panji, še na misel ne prihaja, da bi vsadil kak roj v panj, ki ne bi bil s satnicami opremljen. V Ameriki imajo čebelarji posebne zadruge, ki zbirajo vosek in ga v lastnih tvornicah predelujejo v satnice in jih pošiljajo članom in drugim čebelarjem.

Satnice uporabljamo iz dvojnega namena, prvič, da roj izdelava hitreje in lepše satje, drugič, da smo zagotovljeni, da roj že prvo leto popolnoma izdelava celotno gnezdo, kajti, ko roj

vsadimo v panj, se na lepo vreme in dobro pašo ne moremo z gotovostjo nikoli zanašati. Ako pa damo roju cele satnice, jih gotovo izdelava, čeprav bi bila slaba čebelna letina. Tedaj imamo od roja vsaj to korist, da je izdelal satje za prihodnje leto, kar je tudi veliko vredno. Zato se nikdar ne strašimo stroškov za satnice, ki jih je treba dati roju, ker se nam bodo že v prihodnjem letu trikrat izplačale.

Toda ta ali oni izmed čebelarjev začetnikov bi utegnil k temu pripomniti, da v panju z nizkim satnikom in pa v kranjčju izdelava čebele satje že prvo leto brez satnic. To je res! A kakšen je uspeh čebelarjenja z nizkim satnikom in pa v panju z normalno mero? O tem bomo po razpravljali prihodnjich. (Dalje.)

Poročilo

o II. rednem občnem zboru „Zveze čebelar. podružnic za Mariborsko oblast“, ki se je vršil dne 18. marca t. l. v Narodnem domu v Celju.

Ko je tajnik ugotovil, koliko in katere podružnice so zastopane po svojih delegatih na zboru, je otvoril predsednik gospod Hinko Pernel zborovanje z opozoritvijo, da je treba z ozirom na to, da se vrši ob pol 11 občni zbor Osrednjega društva, določeni čas stvarno porabiti. Pozdravil je delegate podružnic in izrazil s posebnim veseljem, da so se kljub slabemu vremenu in veliki oddaljenosti posameznikov odzvali gg. delegati v tako častnem številu (49 udeležencev, ki so zastopali 27 podružnic). S posebnim pozdravom je počastil zastopnika mariborskega oblastnega odbora gosp. Franca Gorkiča in odbornika Osrednjega društva g. urednika Bukovca in tajnika g. Okorna. Nato je poročal o delovanju »Zveze« v preteklem poslovnem letu. Po nalogu lanskega občnega zbora je prosila raznih podpor velikega župana in oblastni odbor v Mariboru, prošnje pa so bile do sedaj žal brezuspešne, le oblastni odbor je na ponovno prošnjo obljubil podporo. Osrednje društvo je preodkazalo od podpore kmetijskega ministrstva delež v znesku 2828 Din, ki odpade mariborski oblasti po številu članov. Ta znesek se porabi za predavanja in tečaje, ki so po večini že oddani, in bo omenjeni kredit s tem domalega izčrpan.

Iz dopisa, ki ga je med zborovanjem izročil zastopnik oblastnega odbora, je bilo razvidno, da oblastni odbor obvešča zbor, da je nakazal iz razpoložljivih sredstev proračuna za leto 1927, za prireditve tečajev in predavanj znesek 3000 Din in za upravne stroške »Zveze« še posebe 500 Din. Zbor je obvestilo sprejel hvaležno na znanje. G. predsednik je pozval podružnice, naj se oglasijo pri »Zvezi« za prireditve, in sicer predvsem tečajev, ker po njegovem mnenju predavanje ne za-

leže niti zdaleka toliko, kakor celodnevni tečaj s praktičnim poukom, stroški so pa skoro isti. V imenu zbora je izrekel oblastnemu odboru najpogostejšo zahvalo za izkazano pomoč in izrazil upanje, da ostane oblastni odbor »Zvezi« še nadalje naklonjen. G. predsednik je poročal tudi o delovanju posameznih odbornikov, katerim se je zahvalil za njih požrtvovalno sodelovanje.

Čitanje zapisnika I. občnega zbora se je na splošno željo opustilo, ker je bil isti itak v »Slov. Čebelarju« v celoti objavljen. Nato je podal poročilo tajnik g. Gaberšek. Izjavil je, da je tajništvo sicer prevzel šele s 15. januarjem t. l., da pa je iz zapisnikov razvidno, da so se vsi sklepi lanskega občnega zbora, odnosno dveh odborovih sej izvršili. O tem je dal že g. predsednik pojasniti. Iz opravičnega zapisnika, ki ga je tajnik počel voditi s 15. januarjem t. l., je razvidno, da je postalo delovanje »Zveze« v zadnjem času živahnejše, ker izkazuje v razmeroma tako kratkem času 64 opravičnih števil. Tajništvo se je trudilo, da ustreže vsem zahtevam.

Iz poročila zveznega blagajnika g. Mirnika je razvidno, da so znašali dohodki skupno z ostankom iz leta 1926./27. v preteklem poslovnem letu 4825.70 Din, izdatki pa 934.25 Din, v blagajni ostane torej še znesek 3891.45 Din.

V imenu pregledovalcev računov je izjavil g. Ravnika, da sta z g. Ofentauškom račune pregledala ter našla blagajno v najlepšem redu. Predlagal je, da izreče občni zbor blagajniku, odnosno vsemu odboru razrešnico. — Sprejeto.

G. predsednik je poročal tudi o notranjem delovanju »Zveze«. Zaradi potrebe in na željo nekaterih podružnic se je razposlala vsem podružnicam okrožnica z dne 15. januarja t. l. z več vpra-

šani glede razdeljevanja pasišč in o preustrojitvi »Zveze« v samostojno društvo. Iz podružničnih odgovorov glede drugega vprašanja je razvidno, da so v enakem številu za samostojno društvo kakor proti temu, nekatere so pa indiferentne. G. predsednik za svojo osebo se je pridružil mnenju podružnice Sv. Jurij ob j. ž., ki priporoča, naj ostane stanje kakršno je, češ, »Zveza« ima itak vso samostojnost, dobi od Osrednjega društva deleže za pouk iz prispevkov »Saveza«, prejema podpore od mariborskega oblastnega odbora, občujejo pa naj podružnice mariborske oblasti v vseh društvenih zadevah le z »Zvezo«, ki jih zastopa napram Osrednjemu društvu in oblastim. Stavil je to kot predlog občnemu zboru, ki je bil odobren.

Glede razdeljevanja pasišč je gosp. predsednik predlagal isto, kot je predlagal Osrednjemu društvu, namreč da je v prvi vrsti upoštevati stalne domače čebelarje, čeprav v majhnem obsegu čebelarji, ker so neizmerne posredne koristi za sadjarstvo in semenogojstvo domačega kraja. Pasišča naj se uporabljajo le po prejšnjem sporazumu z domačo podružnico. Predlog je bil s splošnim odobravanjem sprejet.

Spominjal se je nato stanja čebelarstva v Prekmurju ter opozarjal, naj bi bila posebna dolžnost Zveze, da posveča Slovenski krajini izredno pozornost in razširja tam strokovni pouk kar najbolj. Temu je tudi občni zbor soglasno pritril.

Ob koncu je g. predsednik z zadoščenjem poudarjal, da je Zveza, o kateri se je pri njeni ustanovitvi skoraj sodilo, da je mrtvo rojeno dete, ne le življenja zmožna, ampak se tudi, kar javno kaže obilna udeležba na občnem zboru, krepko razvija ter da je njen sedež v Celju srečno izbran. Šteje si pa v prijetno dolžnost, da omeni na tem mestu, da je dal iniciativo za ustanovitev »Zveze čebelarških podružnic za Mariborsko oblast« gospod Avgust Bukovec, urednik »Slovenskega čebelarja«. Zaklical je njemu in vsem pospeševalcem čebelarstva: Slava! Vsi navzočni delegatje so se mu pridružili.

Pri točki »Voliteve novega odbora« je predlagal vpok. šolski nadzornik g. Černež glede na dejstvo, da se je dosedanji odbor docela oddolžil v zaupanju, ki se mu je poverilo na lanskem občnem zboru, naj se zopet izvoli. Predlog je bil brez ugovorov soglasno sprejet. Nato je g. predsednik opozoril, da je treba zaradi premestitve odbornika g. prof. Raiča njegovo mesto izpopolniti. G. Pirnat je predlagal, naj se izvoli v odbor kot zastopnik za Prekmurje g. Antauer. Soglasno sprejeto! Izvoljen je bil naslednji odbor:

G. Henrik Peternel, župnik v p. v Bukovem-zlaku pri Celju, za predsednika, poštini kontr. v p. na Bregu pri Celju, za podpredsednika, Josip Gaberšek, uradnik celjske okoljske občine, na Lavi pri Celju, za tajnika, Anton Mirnik, poštini upravnik v p. v Zavodni pri Celju, za blagajnika, Davorin Sorman, davčni upravitelj v p. v Ptuj, Franjo Pirnat, živinozdravnik in oblastni poslanec v Mariboru, Andrej Pikel, čebelar in posestnik v Sp. Ložnici pri Žalcu, Evgen Antauer, šolski upravitelj v Tišini, Prekmurje, pa za odbornike.

G. Peternel se je zahvalil za zaupanje ter izjavil, da sprejme izvolitev, ker zbor splošno tako želi in z njim seveda vsi odborniki, ter obljubil, da hoče s podvojeno silo delovati v prid čebelarstva.

Za pregledovalca računov sta bila izvoljena g. Ivan Ravnikar, trgovec iz Celja, in g. I. Ofen-taušek iz Vojnika.

G. Sorman je predlagal za razdelitev pasišč izvolitev posebnega odbora. Izvoljeni so bili gg.: Franc Šumenjak, posestnik iz Pesnice, I. Kirar, poklicni čebelar iz Št. Petra pri Mariboru, in Jos. Polič, žel. urad. v Ptuj. Obenem bodo ti trije gospodje odborniki širšega odbora Zveze. — Soglasno sprejeto.

Pri slučajnostih je predlagal g. Pirnat, naj občni zbor sklene, da »Zveza« in Osrednje društvo storita primerne korake, da dobimo vsaj v desetem letu državne samostojnosti moderno urejen zakon o zatiranju kužnih bolezni, torej tudi kužnih bolezni čebel. Razvila se je živahna debata, v čigavo kompetenco spada to, ali v državno ali v oblastno. G. Bukovec je poudarjal, da je treba vsekakor obdržati v evidenci vprašanje, kdo bi povrnil čebelarju škodo za uradno uničene okužene panje in orodje. Zelo umestno bi bilo, da se ustanovi zato poseben podporni sklad, kakršnega imajo v sosednji Avstriji. Morda bi se tak sklad dal doseči pri oblastih. Nekateri zborovalci so nato izjavili, da čebelarji sami in podružnice pač lahko mnogo store, da se čebelna gniloba ne razširi, toda prvi pogoj je, da bi bili vsi čebelarji organizirani, da bi dobivali toliko poučno društveno glasilo in da bi se širil pouk s tečaji in predavanji. Zaradi nepoučenosti čebelarjev so mnogi, posebno začetniki, krivi, da se jim čebelna gniloba udomači in širi. G. tajnik Okorn je izjavil, da je novi čebelarski zakon v jedru že izdelan ter bo kmalu predložen obema oblastima.

Delegat podružnice Sv. Marjeta pri Moškanjih je stavil predlog: Glavni odbor Osrednjega društva in »Zveza« naj delata na to, da se doseže pri oblastnih zakon ali uredba, po katerem mora biti vsak čebelar, ki ima vsaj 10 panjev, včlanjen pri čebelarskem društvu. Po kratki debati se je sklenilo predložiti zadevo občnemu zboru Osrednjega društva.

Isti delegat je predlagal, naj se uredi pravilna razdelitev pasišč in prepreči čezmeren dovoz tujih čebel. Ta predlog je bil izroččen odboru za razdeljevanje pasišč. Glede predloga za znižanje članarine je izjavil tajnik Osred. društva g. Okorn, da za sedaj to nikakor ni mogoče, ampak bi se dalo o tem govoriti šele potem, ako bi se število članov zvišalo vsaj za 600.

G. Pirnat je stavil pismeno več predlogov, izmed katerih so glavni: 1. da se zaprosi ministarstvo za kmetijstvo za nakazilo podpore iz dobička razredne loterije. Sklenilo se je to storiti, čeprav sta g. Okorn in Bukovec odsvetovala, češ, da bo brezuspešno, ker vso podporo dobi le »Savez pčelarskih društava«, ki jo razdeli med društva. 2. Da se ustanove opazovalne postaje na kmetijski šoli in Sv. Juriju ob j. ž., vinarski šoli v Mariboru in kmetijski šoli v Rakičanih v Prekmurju. Glede teh kakor tudi glede nekaterih drugih predlogov se je sklenilo, da se bodo predložili občnemu zboru Osrednjega društva.

G. Okorn je poročal, da ima društvo pri izdaji lista velik deficit. Predlagal je, da bi se ta primanjkljaj izkušal kriti tudi s podporo mariborskega oblastnega odbora. Za to podporo naj Zveza prosi.

Glede na notico v 3. številu »Slov. čebelarja« »Prekmurski ajdovec« je predlagal g. Pirnat, da bi g. urednik slične članke prinašal v bolj mili obliki, češ, da čitajo naš list tudi v inozemstvu, kjer nam take objave v splošnem škodujejo. Na podlagi živahne debate se je ugotovilo po očitvidih, da je večina medu v Prekmurju sicer dobra, a se kviri v vlažnih shrambah, kjer leži

več časa v odprtih posodah. Treba je pouka ne samo o pridelovanju, ampak tudi o shrambi medu.

Ob koncu zborovanja je predlagal g. predsednik, naj se določi oseba, ki bo oskrbovala pouk v Prekmurju. Predlagan je bil g. Antauer, ki je

izjavil, da izvolitev sprejme. Kredit za pouk v Prekmurju bo določil odbor.

Ker ni bilo drugih predlogov, je predsednik zaključil krasno uspelo zborovanje.

Gaberšek, tajnik.

Našim čebelarjem.

Lansko leto je obhajala Kmetijska družba za Slovenijo 160letnico svojega obstoja. Redek dogodek je hotela proslaviti z jubilejno kmetijsko razstavo. Zaradi raznih ovir, posebno zaradi nenadoma razpisanih volitev v narodno skupščino, ki so se vršile tik pred za razstavo določenim časom, je Kmetijska družba preložila razstavo na prve dni septembra tekočega leta.

Kakšne zasluge si je pridobila Kmetijska družba za razvoj vseh panog kmetijstva in tudi za čebelarstvo, kakšen namen in ugodnosti ima razstava, je bilo objavljeno že v lanskem letniku »Slovenskega Čebelarja.«

Odbor čebelarskega društva javlja, da se bo z ozirom na naklonjenost, ki mu jo je kazala omenjena družba, rade volje odzval njenemu vabilu in se po svojih močeh, posebno s svojim blagovnim oddelkom udeležil letošnje razstave.

Pozivlja pa tudi vse društvene člane, da prispevajo k povečanju proslave in razstavijo na eni strani vse predmete, ki imajo zgodovinsko vrednost, pa naj si bodo panji ali njihovi deli (končnice), ali orodje in stroje, ki so se nekaj rabili, slike starih čebelarjev, čebelnjakov, ali čebelarske spise, na drugi strani pa vse, kar je v neposredni zvezi z današnjim naprednim čebelarstvom, v prvi vrsti med in vosek.

Z razstavo ne nameravamo samo povečati slovesa družbe in našega društva, temveč hočemo z njo dvigniti cene našim proizvodom in razširiti krog odjemalcev.

Čebelarji, ki se nameravajo udeležiti razstave, naj pravočasno javijo svoj naslov in razstavne predmete do 15. julija t. l. na »Čeb. razstavni odbor« v Ljublj., Marijanišče.

Odbor Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, 20. maja 1928.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Mesečno poročilo za april 1928.

April je največkrat za čebelarje pasiven, to je, čebele v tem mesecu manj naberejo kakor potrebujejo. Tudi letos je bilo tako.

V dokaz temu naslednji podatki. V aprilu leta:

1927	je imelo od 19 postaj	11 donos,
1926	je imelo od 14 postaj	7 donos,
1925	je imela od 16 postaj	1 donos,
1924	so imele od 18 postaj	4 donos,
1923	ni imela od 19 postaj	— donosa,
1922	je imelo od 16 postaj	6 donos,
1921	je imela od 16 postaj	1 donos,
1920	je imelo od 6 postaj	5 donos.

Letošnji april štejejo med najslabše in zadržali ga bomo v slabem spominu. Od 22

opazovališč sta imeli le 2 večji donos kakor porabo.

Posledicam teh neugodnosti smo se napredni čebelarji izognili in s pravočasnim pregledovanjem in zasilnim pitanjem rešili smrti za lakoto mnogo čebelnih družin.

Vzrok letošnje neznatnosti bere v aprilu je slabo vreme. Čebele so brale le zadnji teden. Cvetja je bilo na sadnem drevju v izobilju.

O tekmujočih vesteh po dnevnikih o letošnjih prvih rojih ni doslej sledu. O predstavljanju v medišča se je malo govorilo. Gosp. poročevalec iz Tacna je javil, da je to delo sicer pri nekaterih panjih izvršil toda bilo je čebelam le v škodo.

Mesečni pregled za april 1928.

K r a j (z morskó višino)	Označba opazovanja vanega panja	P a n j e n a t e ž i						T o p l i n a z r a k a				D n i j e b i l o											
		p r i d o b i l v			i z g u b i l v			v m e s e c u čistih dkg		največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	pe-rabil	dne											dkg	C°	
		mesečni tretjnini dkg																					
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	-	-	-	80	135	110	-	325	-	-	27	-	2	+10.9	21	16	-	-	9	10		
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	-	-	10	50	90	140	-	280	10	26.	24	0	-	+11.0	20	16	-	-	13	1	16	14
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	-	-	40	40	55	95	-	150	15	30.	23	5	+9.1	25	20	-	-	-	8	16	6	6
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	25	-	185	75	100	115	-	80	105	28.	25	-	3	+10.7	24	9	-	-	13	11	6	28
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	-	-	95	135	95	60	-	195	85	29.	22	0	-	+10.1	22	14	1	14	11	5	19	
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	5	-	-	75	85	220	-	375	5	9.	19	1	+1	+8.3	27	17	-	-	13	10	7	27
Dobrava-Vintgar (577 m)	A.-Ž.	-	-	-	70	80	50	-	200	-	-	21	-	1	+9.0	15	15	2	18	5	7	19	
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	15	-	-	80	150	120	-	335	10	10.	23	-	1	+10.0	15	11	1	23	6	1	-	
Dob (305 m)	A.-Ž.	90	-	100	20	90	80	-	-	30	29.	26	-	6	+9.3	15	7	-	-	17	8	5	20
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	115	20	365	65	125	105	205	-	215	28.	23	-	1	+10.4	23	16	-	-	10	14	6	13
Breg-Križe (483 m)	A.-Ž.	80	-	70	10	90	90	-	40	40	25.	23	1	+1	+7.5	24	16	1	14	16	5	15	
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	-	-	-	45	60	65	-	170	-	-	22	-	1	+10.1	23	8	-	-	5	12	13	12
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	60	5	60	40	75	85	-	75	35	28.	19	2	+2	+9.0	24	12	4	9	13	8	25	
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	-	-	20	64	56	70	-	170	20	28.	24	-	4	+11.6	25	15	-	-	17	8	5	18
Krka (300 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17	7	-	-	12	8	10	10
Valpča vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	30	14	-	-	6	18	6	21
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	-	-	5	10	75	50	-	130	5	29.	28	1	+1	+11.9	23	13	-	-	14	11	5	20
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	-	10	150	150	120	150	-	261	80	28.	26	0	+0	+13.0	24	8	-	-	8	18	4	16
Hrastnik (250 m)	A.-Ž.	32	16	158	10	70	56	75	-	70	29.	26	-	2	+10.8	23	14	1	16	11	3	23	
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	-	-	85	65	70	95	-	145	65	29.	19	4	+4	+6.1	26	9	-	-	7	19	4	24
Orehova vas p. Marib. (270 m)	A.-Ž.	-	-	20	65	75	35	-	155	10	27.	22	-	2	+14.9	26	9	-	-	15	12	3	20
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	-	-	75	105	135	70	-	235	30	28.	18	-	2	+8.0	26	10	-	-	10	11	9	12
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	-	-	2	90	95	87	-	270	-	-	23	1	+1	+11.5	26	8	-	-	14	10	6	27
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	10	-	40	-	140	-	-	90	30	28.	25	-	1	+8.8	27	13	1	5	20	5	27	
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23	3	+3	+8.9	25	9	1	12	11	7	17	
Jarenina (263 m)	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24	10	-	-	11	11	8	30
Nedeljica (Beltinci) (200 m)	?	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27	4	-	-	12	11	7	20

Društvene vesti.

Tečajji in predavanja.

Ljubljanska oblast.

3. junija v Zagorju ob Savi pri čebelnjaku g. Kolenca ob 10 dopoldne.

10. junija v Št. Rupertu na Dolenjskem ob 11 dopodne pri šolskem čebelnjaku.

17. junija v Kranju ob 2 popoldne pri čebelnjaku g. Konjediča.

24. junija v Črnomlju ob 9 dopoldne pri čebelnjaku g. Šrubelja.

29. junija v Žireh nad Škofjo Loko ob 7 zjutraj v dvorani Kmetijskega konzumnega društva.

1. julija v Planini pri Rakeku ob 10 dopoldne pri čebelnjaku g. Kermavnerja v Lazah.

Mariborska oblast.

Zveza čebelarških podružnic za mariborsko oblast priredi v juniju t. l. naslednja predavanja in tečaje:

dne 3. junija predavanje pri podružnici v Hočah. Predavatelj predsednik zveze H. Peternel;

dne 10. junija tečaj v Oplotnici za podružnico konjiškega sreza. Predavatelj H. Peternel;

dne 17. junija tečaj v Radencih za podružnico Kapela-Radenci. Predavatelj I. Jurančič;

dne 17. junija tečaj v Mežici. Predavatelj Jos. Kosi;

dne 24. junija tečaj v Petrovčah za Savinjsko podružnico. Predavatelj Andr. Pikel. Čebelarji, udeležite se prireditve v obilnem številu.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica.

Člane opozarja gospodar, da prijavijo število panjev, ki jih nameravajo postaviti v podružnični čebelnjak pod Krimom do 15. junija t. l. in pošljejo po 1 Din od panja.

Podružnica na Vrhnikih je imela redni občni zbor dne 6. januarja t. l. V odbor so bili izvoljeni: Milan Šifer za predsednika, Franc Markelj za podpredsednika, Ivan Buh za tajnika in blagajnika, za odbornike pa: Valentin Košmerl, Anton Maček in Franc Petrič. Občni zbor se je izrekel proti vsakemu rajoniranju pasišč. Prisljena razdelitev pasišč je protinaravno, ker bi bili posamezni čebelarji prisiljeni, voziti čebele tja, kamor bi jim bilo ukazano, ne glede na to, ali v dotičnih krajih medi ali ne medi, zaradi česar bi postalo čebelarstvo še bolj riskantno, nego je danes. V tem pogledu naj se pusti posameznim čebelarjem prosta roka, kjer se bodo čebelarji sami med seboj najbolj sporazumeli. Pač pa naj poizkuša Osrednje društvo s poukom in z apeliranjem na čebelarstvo tovarištvo vplivati na čebelarje, da ne bodo kopčili panjev na posameznih krajih, kakor delata to Ljubljana in okolica, ki spomladi naravnost poplavljata kraje med Vrhniko in Grčarevcem.

Podružnica v Dolskem je imela občni zbor dne 26. decembra 1927. Članov je imela samo osem. Prihodnje leto se mora to število vsaj podvojiti. Blagajna izkazuje stroškov 282 Din, dohodkov pa 328 Din, prebitok 46 Din. Predsednik je odložil mesto. Izvoljen je bil nov odbor: Maks Učakar za predsednika, Franc Gostinčar za namestnika, Franc Godec in Andrej Jemec pa za odbornika. Jemec je prevzel začasno mesto tajnika in blagajnika. Občni zbor je sklenil, da zaprosi društvo, da bi se vršil enodneven tečaj v maju. Snov bi bila: prestavljanje, zabranjevanje rojev in vzreja matic. Član Simenc je izpodbujal čebelarje, da bi zasajali akacije, ki je velikega pomena za čebele. Godec je naročal članom, naj bi pridobil vsak vsaj enega novega člana. Člani storimo svojo dolž-

nost, da bo imela organizacija res, kar želi. V združenju je moč! — Andrej Jemec, tajnik.

Novomeška podružnica. Dne 1. januarja t. l. je bil občni zbor. Udeležba čebelarjev izvanredna. V odbor so bili izvoljeni gg.: Puš, Lilija, Medved, Bukovec, Kobal, Hrovat. G. Puš je poročal o delu podružnice. Občni zbor je z veseljem vzel vse v vednost in se zahvalil za vsestransko delo. Po občnem zboru je predaval g. Puš o spomladnem delu čebelarjev. Oblastni skupščini se da v odobrenje naredba o prevažanju v čebelna pasišča in o zatiranju gnilobe. — Posamezni člani odborniki prevzamejo v raznih krajih predavanja. Vsi pa bodo vsestransko delali na to, da pridobi naša podružnica čim več članov.

Podružnica v Leskovcu je imela občni zbor dne 8. decembra 1927. l. Izvoljen je sledeči odbor: Franc Pacek za predsednika, Franjo Piltaver za podpredsednika, Alojz Arh za namestnika, Alojz Bizjak za tajnika, Alojz Arh za blagajnika, Ivan Klun in Jože Cizerle pa za odbornika. Razgovarjali smo se tudi, da naj bi nam društvo preskrbelo opazovalno postajo. Dne 29. januarja smo pa imeli čebelarški sestanek pri tovarišu Alojziju Packu v Cerkljah, kjer smo se domenili glede letošnjega tečaja, ki naj bi bil v drugi polovici junija ali v prvi polovici julija. Želi se o tem kratko poročilo. — Alojzij Bizjak, tajnik.

Podružnica za Gorenjsko dolino je imela občni zbor dne 26. decembra 1927. l. v šoli na Dovjem. Tajnik je pozdravil v imenu predsednice navzočne čebelarje ter se jim zahvalil za udeležbo, katera je bila zaradi skrajno slabega vremena bolj pičla. Tajnik, obenem blagajnik, je podal tajniško in blagajniško poročilo ter prebral dopise. Blagajna izkazuje 156 Din preostanka za prihodnje leto. Priporočalo se je navzočnim članom, naj razvijejo živahno agitacijo za pridobivanje novih članov, da se okrepi podružnica, ker le od močne organizacije je lahko pričakovati uspeha. Glede pasišč se je podružnica odločila, da oddajajo člani čebele v ajdovo pašo v Trebnje na Dolenjskem, kjer

imajo že nekaj let zasiguran čebelnjak v bližini železniške postaje. Opozorili so se čebelarji tudi na čebelne bolezni, kako se morajo ob takih primerih ravnati, posebno glede prijave. Nato se je vršila volitev novega odbora, v katerega je bila kot predsednica soglasno izvoljena dosedanja predsednica gospa Cecilija Ambrožičeva, posestnica v Mojstrani, za tajnika in blagajnika je bil izvoljen g. Alojz Lakota, posestnik v Mojstrani, za odbornike pa za okoliš Kranjska gora-Rateče g. Martin Štefe, dimnikarski mojster v Kranjski gori, za okoliš Belica-Dovje pa Franc Rabič in Anton Rebolj. Po volitvi odbora se je dalje še razpravljalo o načinu čebelarjenja z ozirom na panje z premičnim in nepremičnim delom. Prišlo je do zaključka, da bi bil za naše gorske visoko ležeče kraje še vedno najprikladnejši in najdobitkanejši panj »kranjič«, ako bi bilo eksportiranje tako lahko in mogoče kot svoječasno. Ker pa je izvoz čebel sedaj oviran in otežkočen, se je mnogo čebelarjev oprijelo čebelarjenja na med s panji s premičnim satjem. Podružnica prosi Osrednje društvo, da se zavzame in ne zamudi nobene prilike ob sklepanju trgovskih pogodb s severnimi in zapadnimi državami, da se vpošteva in olahkoči izvoz čebel. O tem naj se opozori tudi trgovski gremij. Pri Osrednjem društvu pa naj bi se osnoval poseben oddelek za eksport čebel, ki naj bi stalno proučeval in urejeval vse zadeve izvoza.

Podružnica v Radovljici je imela občni zbor dne 18. decembra 1927. l. Navzočnih je bilo 11 članov. Iz poročil je posneti: Odbor je imel eno sejo. Število članov je ostalo neizpremenjeno, t. j. 31. Podružnična blagajna izkazuje 588 Din 31 p gotovine. Odbor je ostal z majhno spremembo isti. Sprejeti so bili naslednji predlogi: Za stvarno razpravo v Slov. Čebelarju »Opraviljanje čebel v A.-Ž. panjih« se avtorju, g. Fr. Donatu, izreče prisrčna zahvala. Z odobravanjem je bil sprejet predlog, naj se osrednje društvo zaprosi za predavanje in praktičen tečaj o čebelarjenju v A.-Ž. panjih, zlasti o rojenju. Obravnavala so se pravila društva in podružnice, da so se novi člani seznanili z njimi. Z zadovoljstvom je bil vzlet na znanje sklep društva, da se v varstvo pristnosti medu izdajo varstvene znamke in za razpečavanje medu oskrbi posebna posoda. — Fran Resman, tajnik.

Podružnica na Krki je imela redni občni zbor dne 1. januarja t. l. v šoli. V odbor so bili izvoljeni: Alojzij Intihar, šol. upravitelj, za predsednika, Fr. Hočevar za podpredsednika in tajnika, A. Globokar in č. g. A. Zupanc pa za odbornika, delegat za društveni občni zbor A. Intihar. Podružnica je sklenila, da zaprosi za opazovalno postajo na Krki v šolskem čebelnjaku. — Predsednik.

Čebelarska podružnica v Vel. Laščah je imela dne 25. marca t. l. predavanje o kužnih čebelnih boleznih, v glavnem o onih, ki bi se v naših krajih lahko pojavile, t. j. o gnilobi, kugi in osemi. Predavatelj g. Okorn je pred vsem priporočal, naj skrbimo, da se bolezni ne pojavijo. Nato nam je na podlagi slik na lahko razumljiv način opisal posamezne bolezni, kako jih spoznamo in zatiramo. Udeležba bi bila sicer lahko večja, vendar pa je bila zadovoljiva, ker so pokazali zanimanje za stvar tudi čebelarji, ki niso člani. Za podani pouk smo predavatelju zelo hvaležni in želimo, da nas kmalu zopet obišče in nam pove

še kaj o pravilnem čebelarjenju. — Jernej Petrič, tajnik.

Podružnica v Radovljici je imela dne 20. aprila t. l. v osnovni šoli v Radovljici celodnevni tečaj, ki ga je vodil g. Jože Okorn, tajnik Čebelarskega društva za Slovenijo. Razložil je dolžnost pravega čebelarja, razvoj našega čebelarstva in ga primerjal z razmerami izven naših državnih meja. Dalje je obrazložil potrebe čebelne družine in opisal zanjo primerne panje. Povsem podrobno je orisal A.-Ž. panj in čebelarjenje v njem. Tečaju je pazno prisostvovalo 18 čebelarjev in so se ga udeležili tudi dve sestri iz ženske kaznilnice v Begunjah. Dasi se naši člani za tečaje precej zanimajo, vendar še premalo, kajti vsak naj pomni, da se moramo tudi čebelarjenja neprestano učiti. Tem botom bodi g. Okornu izrečena topla zahvala za predavanje, čebelarje pa vse vabimo k prihodnjim velevažnim tečajem. — Podružnični tajnik.

Domžalska podružnica. Dne 6. maja t. l. se je vršil čebelarski sestanek, združen s predavanjem v Dobu pri Domžalah. Dasi je ves dan močno deževalo, se je vendar zbralo 20 čebelarjev od blizu in daleč. Vsi so zelo pazljivo poslušali lepo zasnovano predavanje g. Okorna. Orisal nam je še precej neznano polje v čebelarstvu, razkazal bolezni čebelne zalege in dospelih čebel; njih pojave in znake ter zatiranje. Svoja razmotrivanja je ponazoril z lepimi slikami. Gospodu predavatelju smo vsi hvaležni za njegovo res zanimivo predavanje in smo se od njeja ločili z željo, da bi nas v kratkem razveselil z drugim predavanjem.

Podružnica v Dobrepoljah je imela redni občni zbor dne 26. decembra 1927. l. V odbor so bili izvoljeni: Ivan Erčul za predsednika, Jožef Miklič za tajnika in blagajnika, za odbornike pa Janez Hočevar, Janez Strnad in Anton Strumbel. Osrednje društvo se naproša, da bi v maju ali juniju mesecu priredilo enodnevni tečaj pri Janezu Strnadi na Cesti št. 37. — Miklič tajnik.

Podružnica Blejska Dobrava je imela občni zbor 1. januarja t. l. Izvoljen je bil naslednji odbor: za predsednika in tajnika Janko Ramovš, žel, uradnik, za blagajnika Janko Kos, za odbornike pa Štefan Razinger, Jožef Sodja, Lovro Sodja, Blaž Ambrožič, V. Rožič. Za delegata za društveni občni zbor je bil izvoljen Janko Ramovš, za namestnika pa Štefan Razinger. — Ramovš, tajnik.

Krtinska podružnica je imela občni zbor na praznik sv. Treh kraljev v Zalogu. Odbor je ostal stari, enako tudi delegati. Po občnem zboru je podal društveni tajnik šol. upr. Majer nekaj navodil glede priprave panjev za sprejem rojev, o pomoči rojem ob raznih prilikah. Zanimanje za predavanje je svedočila udeležba 18 čebelarjev od blizu in daleč. Sklep: prvo nedeljo v maju naj bo predavanje in sestanek čebelarjev v Dobu pri čebelnjaku šol. upravitelja Majerja. I. M.

Podružnica v Središču ob Dravi je imela redni letni občni zbor dne 11. decembra 1927. l. V odbor so bili izvoljeni: Bratuša Jak. za predsednika, Horvat Alojzij za podpredsednika, Lovrec Ivan za tajnika in blagajnika, Kolarič Rudolf in Žnidarič Lovrenc pa za odbornika. Za delegata je bil izvoljen Bratuša, za namestnika pa Lovrec. Podružnična blagajna izkazuje 40 Din premoženja. Sklenili smo, da priredimo v prihodnjem poletju čebelarsko veselico, da se na ta način okrepi podružnična blagajna, in še pred božičem tečaj o kuhanju voska. — Lovrec, tajnik.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	P
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol (zavitek)	5	—
Kadilniki (boljši)	60	—
Kadilniki	50	—
Čebelarska kapa s tkanino	45	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	25	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	35	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	55	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	6	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	25	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	14	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	12	—
Matičnice (kletke) raznih vrst . . . . . od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine, emajliran	—	—
Gonilo najnovejšega sistema s prečnim železom za točila	245	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	140	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1 kg z etiketo	4	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odtočna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu	20	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	2	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	950	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike	1050	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano	1070	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano	1170	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	2700	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	20	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdelavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	40	—
Satnice, 1 kg	70	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	40	—
Šilo za vrtnje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic »Blitz«	40	—
Žica v klobčiču, dkg	—	40
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	300	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	325	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1.50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1.50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	4	—
i) kljukica za vratca	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando	6	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	36	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojšča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, močna, za 1 panj	—	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	120	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	15	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Klešče za A. Ž.-panje	28	—
Klešče za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Begalnica	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.